

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-ter

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2—
Fél évre. . . „ 4—
Egész évre . K 8—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Katolikus sajtónk főakadálya.

A katolikus sajtónak óriási fontossága égetően megkívánja, sőt egész joggal meg is követelheti, hogy mi magyar katolikusok szívünk-lelkünk egész melegével és erejével szüntelenül dolgozzunk annak alapos és tartós felvirágoztatásán. A legsúlyosabb szellemi és anyagi áldozatoktól sem szabad visszariadnunk akkor, midőn arról van szó, hogy a katolikus sajtót pártoljuk, hacsak azt nem akarjuk, hogy a nagynevű *Ketteler* mainzi püspök ismeretes szavai mireánk is vonatkozzanak: „*Aki manapság a katolikus sajtót tehetségéhez képest nem pártolja, a katolikus névre jogot nem tarthat.*” Valóban súlyos, roppant nagy igazságot hordozó szavak, igazi arany szavak, melyeket minden hithű katolikus embertársunk tudomására és megértésére kell hoznunk!

Hála Istennek nálunk Magyarországon is (a nagy Németországban jaj de mennyivel többre vannak) már sokan belátják a katolikus sajtó égető szükségességét, roppant nagy fontosságát és rendkívüli nagy hasznát, elég sokan támogatják is, de sajnos, még mindig nem oly nagy mértékben, a mint a katolikus sajtó részünkről ezt megérdemelné. Mi lehet oka annak, hogy

katolikus sajtónk oly szégyenletes lassúsággal terjed? Erre az igazán aktuális kérdésre érdemes egy szintén aktuális és őszinte feleletet adnunk.

Tagadhatatlan és szomorú tény, hogy a főok a katolikus olvasóközönségnek részvétlensége, hideg közönye. Ez a részvétlenség és hideg közönye az a bizonyos főakadály, mely ellen már annyit irtak, de fájdalom, még nem eleget cselekedtek. Ez bénítja meg oly bosszantólag a katolikus sajtónak fenséges és szent ügyét. Igazán sajnálatraméltó dolog, hogy e tekintetben a katolikus öntudat még nem ébredt fel bennünk teljes erejével és egész általánosságában. A katolikus öntudat és összetartásnak e veszedelmes fogyatékossága és kirívó gyengesége idézte és idézi elő azt a szégyenletes tényt, hogy 12 millió katolikus közül még igen-igen sokan vannak, akik a katolikus lapokat nem járatták, a Szent István Társulat kitűnő könyveit soha meg nem veszik, de még el sem olvasák. Inkább az ellenfél sajtóját támogatják.

Nem szomorú jelenség, hogy heti, vagy országos vásárookra, a városokba özönlő vidéki katolikus nép nem a kitűnően szerkesztett és katolikus „Uj Lap“-ot, hanem minden lelkiismereti furdalás nélkül inkább a Friss Ujságot, Napot, Népszavát stb. veszi meg?

Vagy, hogy katolikus intelligenciánk inkább más irányu lapokra fizet elő, a több és lelkesebb pártolásra méltó Alkotmányt pedig kezébe sem veszi? Katolikus önértet, a keresztény szerénységgel és alázattal nem ellenkező, jogos és megengedett katolikus önbecsülés, mikor jön el erőteljesebb alakban a te országod? Pedig itt lehetne már egyszer köztünk, mert az utóbbi évtizedekben az időközönként megjelent lelkesebbnél lelkesebb ujságcikkek, melyekben a katolikus sajtó kitarató és hathatós pártolására buzdították a katolikus olvasó-publikumot, elég alkalmasak voltak arra, hogy a hideg nemtörődömséget megtörni segítsék. Hogy több eredménnyel nem járt ez a lelkes akció: szervezetlenségünkön múltott, amely nem engedte, hogy kellő tapintatossággal és eréllyel a gyakorlati tere is átvitték volna e tevékenységet.

Ismerve a katolikus sajtó főakadályát, dolgozzunk vállvetve — egyháziak és világiak — annak lehetőleg teljes megszüntetésén azáltal is, hogy a még mindig közönyös katolikus embertársainkat kizárólag katolikus lapok előfizetésére (Alkotmány, Uj Lap, Népujság, Dunántuli Hirlap, Uj Élet, Szombathelyi Ujság stb.) és katolikus könyvek megvételére komolyan rávegyük, akkor ez a kis Dávid erőteljes Góliáttá fejlődik úgy, hogy hézagpótló Katolikus

TÁRCA

Zivatar-vágyás.

Szakadatlan rámperegnek
Fenyegető fellegeknek
Hulló-omló könnyei.
Mintha játszi kedvök vóna:
Összegyűlve egy csomóba
Terhök rám leontani.

Jő a szél is, társ a harcban,
Útnek, vernek szemben-arcban,
Rámrivallnak gúnyosan,
Imhogy összeesküvének,
Nem csatázom immár vélek:
Győzni fognak biztosan.

Megfélemlíteni reméltek?
Mily csalódás! Futni véltek?
En óhajtlak bennetek!
Sorsom egy esővel-széllel:
Elszóródni szerte széjjel,
Együtt halni veletek!

TASS HUBA.

Együgyü történet.

Irta: Acél Ernő.

A tanítónő kijött a postáról s szapora léptekkel igyekezett az iskola felé. Gondosan kerülte a sarat, az utszéli hóbuckákat s egy-egy pocsolján át akkorát ugrott, mint valami pajkos gyerek. Kicsit gyorsan, kicsit szelesen járt, de könnyedén, mint az olyan emberek, kik valami jó dolgot jól végeztek.

A postásné utána nézett az ablakon, míg csak látta s mikor az első utcafordulónál elveszett szeme elől, nagyot sóhajtott s a tükörhöz lépett. S minél tovább nézte magát, annál inkább meggyőződött róla, hogy a tanítónő jókedve nagyon időszerű. Az fiatal, csinos, boldogan készülhet a jövő heti bálra. Igaz, hogy valami nagyon elragadó nem lehet, mert az özvegy anyját tartja el, az öccsét is iskoláztatja, új ruhára hát sehogyse telik neki. Mondta is, hogy csak a nyári fehér ruháját veszi fel, legfeljebb egy kis csipkét ad rá. De ő — a postásné — majd igenis megmutatja, hogy holmi mosóbatisztruhákkal nem lehet eléje kerülni. Vesz ő selymet, csipkét, egy kis prémet, fölteszi a hosszú aranyláncát s aztán kezdődhetik a verseny.

A tanítónőt is boldog izgalomba hozta a készülődés. Nem vágyott feltűnni, érvényesülni, de az ő kis eseménytelen életében egy bál hallatlan valami volt. Még diákkorá-

ban táncolt valami majálison utoljára. Azóta biz nem nagyon jött hozzá. Még jobban kijutott a gondból, mint a táncos kedvből. S szerencsétlenségére rátartó is volt egy kicsit s akármilyen multságba nem keveredett. Már pedig faluhelyen nem igen lehet valamire valót egyhamar összehozni. De most az egyszer sikerült. Az ilyen kínálkozó alkalmat fel nem használni — bűn volna.

Ez járt Vilma kisasszony eszébe, mikor más nap iskola után a közeli városkába indult. Előtte való este annyit számolt, annyit kalkulált, míg szerencsésen kimutatta, hogy e hónapi fizetéséből öt koronát elcsiphet, azaz hogy elcsipkézhet. Anyja ugyan azt mondta, hogy Vilmának el kell mennie okvetlen a bálba, legyen új ruhája is a falu szája miatt. Utóvégre annyit megtehet magának is. Legfeljebb a Jancsi nem kap új csizmát. Megfejtetik neki a tavalyit s lesz, úgy ahogy lesz.

Vilma hálás csókkal némitotta el anyja tervezgető száját s a régi ruha és új csipke mellett maradt. Zsebében öt koronával indult bevásárló utjára. Tervegette milyen csipkét vesz. Nem sokat, inkább helyeset. Aztán elmosolyodott saját gondolatain. Mintha öt koronáért sokat is, helyeset is lehetne kapni a mai drága világban.

Az iskola mögötti utcácskában egy kis lány köszönt a tanítónőnek. Vilma csak a fejével biccentett s csak pár lépés után

Sajtóegyesületünk nem fog többé rászorulni sajtóvasárnapi gyűjtésekre. Ha több lesz bennünk az önérték és erőteljesebb, gyakorlatiasabb a buzgóság, ezt a kívánatos eredményt játszva el is érjük.

Nagelreiter Alajos dr.

Győregyházmegye a világháboruban.

A „Dunántúli Hírlap” egyik legutóbbi számában érdekesen írja meg „Győregyházmegyét a világháboruban” „ACSI” bácsi. A változatosság kedvéért mi is közöljük.

A világháborúnak, amelyben so-Kálnok ellenségünk ellen szállottunk Szikra, ennek a nagy viaskodásnak távolabbi Oka tulajdonképpen a német és angol Gyarmat-politika volt. A közvetlen okozója pedig annak, hogy ebbe a Csává-ba belejutottunk az volt, mert a rációk jókora Kisbér-t kaptak az oroszoktól, hogy lábbal Csapod-ják nemzeti jogainkat.

Tavaly nyáron aztán Levél ment a rác atyafiakhoz. Sürgős irat, amelyben egy kiváló magyar Szolnok, a nemzet Oszlop-a Szemerehánnyást tett a kis nációnak, aztán azt mondta:

— Ha te így meg Sércz bennünket, mi sem leszünk Lók, hanem elveszük a Pecsenyéd javát, mert kötelesek vagyunk Védény-i a Szend hazát. Segítségül híván Szentmihály, Szentmiklós, Szentgyörgy, Szentpéter, Szentandrás és Kisboldogasszony hathatós pártfogóinkat.

Aztán nyomban kiadják a Császár rendeletét, mire valahány Patona csak van, a Magyar- és Horvátkimle-tlenül a kardjához Nyúl és Vág, ahol csak egy Oroszvár a mi támadásunkra. A Dunacsún-a lesz a kiömlött vértől, sok jó erőnk szét-Horpács-olódik, a Hidegség mellett sokszor az eső is Csepreg, de a magyar jó Lövő, elordítja magát:

— Rajka! Sopronkövesd a vezért, aki kivont Lándzsér-ral fut a rohamra!

gondolt arra, ki is az üdvözlő gyerek. Visszanézett egy kicsit. Bokros Julia még mindig ott állt a kapujokban. Kezeit kék köténye alá dugta s úgy nézegetett az utcán fölfelé, mintha valakit várna. Vilmának eszébe jutott, hogy a kis lány ma az iskolában sápadt és szótalan volt s ő nem kérdezte miért, mert hát folyton a csipkére gondolt. Lelkiismeret furdalást érzett s egy pillanat múlva Julis mellett volt.

— Valami bajod van?

A gyerek fejét rázta. Fogait összevacsogtatta a hideg. Szóhoz alig jutott:

— Édesanyám beteg.

Vilma most még inkább szemrehányást tett magának, de hangosan mégis a gyereket korholta:

— Miért nem mondtad meg azt mindjárt reggel?

Julis tanácstalanul, könnyes szemmel nézett tanítónőjére.

Vilma kézen fogta a gyereket s bement vele a házba. Bokrosné nem volt egyedül. Jóságú szomszédasszonyok fogták körül ágyát, rakták a vizes ruhát tüzes fejére, adták kézhez az orvosságot, melyet a patikus csakugy Isten nevében küldött.

A beteg megismerte a belépőt.

— Ó Istenem... a kisasszony...

— Igen Bokrosné, bejöttem. Julis éppen most mondta, hogy beteg. Sietős az utam,

És Dör-dül az ágyu, Oslí-k az ellenfél sora, aránylag Gönyű győzelmet aratunk Rőjtök és így ime, megint kudarcot Valla a tízszeres erővel támadó orosz csorda.

Az ütközet révén Bő zsákmány is jut kezünkbe, Árpás-kenyér, finom, Meggyesből egy egész Fíles, sőt temérdek Réczény kívül sok Babot is rekvirálunk a kifosztott házakban.

A zsákmánnyal megerősítjük a Barátudvar-ban levő Táp-vonalunkat és Tét-lenül csak estélig várunk. Tovább nem engedjük pihenni a muszkát, akármennyire könyörögne is talán, mink Ruszt is tovább folytatjuk a harcot, míg kutya muszka, ki nem tiporjuk a Beled! Beadunk egy-egy Balf-alsót a jobboldaladba, a Locsmánd orrod Vimpác-át kicsit meg-Czirák-adjuk, míg csak az utolsó Feketeváros-ban is összeomlik az utolsó Feltorony, amelyiknek Bágyog Bana tetején, míg keresztülkergetünk a Sásony, és leöljük minden Kecskéd, és kipusztítjuk a Környezetet és belefojtunk a Büdöskut-ba, hogy még a tatabányai Tata is bánja, amiért belementek ebbe a Farád-ságos háboruba.

Mivel pedig a muszka a szerbet akarta ellenünk először kiját-Szany, és így a Gyüleviz Csorna-góc volt a Baj kezdeje, a végén Muzsaj, hogy ezt is kibabrálják Sütvényházában, hiszen Vis se mossa róla le a sobti nevet. És bár ezer csapás se-Bezi már győző karunkat, az olasz árulás szégy-Enese maradhat megtorlás nélkül.

Azért, jó magyarom, a háborút meg ne Und, Egyed egyenkint az ellenséget, Veperd a földre valamennyit, aki pedig ég felé Tarcsa a kezét, azt hozd Kocs-in Mocsára s akkor Györ-ni fogunk!

A cikkért pedig Moson kezeimet! Ácsi.

Hátralékos előfizetőink részére lapunk 79. számához postautalványt mellékelünk a hátralékos összeg feltüntetésével. Kérjük m. t. olvasóinkat, hogy azokat megküldeni kegyeskedjenek, mert a kiadóhivatal a kétszeresére felszokott papírárat és előállítási költséget készpénzzel fizeti, a hátralékok befizetésére tehát okvetlen számít.

csak egy percig maradhatok, hiszen mindjárt sötét lesz. De kellett látnom magát...

— Isten áldja meg érte!

— Mit mond az orvos?

Most már az egyik szomszédasszony felelt a kérdésre:

— Azt mondja, vigyázni kell, meg pihenni. Egyék jó erős levest, egy kanálka finom bort. Meghült, de nagyon. A sok mosás vasalás tette.

A másik átvette a szót:

— Levest hozok én mindennap. Megverne az Isten, ha nem tenném. Komámasszony tegnap hust is hozott át. Csirkét küldtek a plébános urék. De borra, hozzá még valami betegnek való jóra...

Nem szinezem tovább a képet. Hiszen az egész kis történet olyan egyszerű, hogyha magam nem hallom s Vilma kisasszonyt nem ismerem, el se hiszem.

A tanítónő estig ült Bokrosné ágya mellett s mikor elindult, csipkére szánt öt koronáját Julisnak adta a kapuban.

— Anyádnak, borra.

Aztán ment hazafelé. A bálra gondolt, melybe ő nem fog elmenni. A bálra gondolt és mosolygott. S ez a boldog mosoly fényessé varázsolta körülötte a sötét téli éjszakát.

▼▼▼

Világháboru.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, okt. 15.

Orosz hadszíntér:

Nincs jelentősebb esemény.

Olasz hadszíntér:

A tirolí arcvonalon az ellenség erős tüzési tüzelése még tart.

Az ellenség csak a vilgerni fensikon kísérelt meg gyalogsági támadásokat. Éjjélkor több olasz század nyomult elő állásaink ellen, de rövid tüzharc után vissza vonulásra kényszerítettük. Hasonlóképp meghiúsult egy újabb közeledési kísérlet a reggeli órákban. A karinthiai határon a tengermelléken az általános helyzet változatlan. A harcvonal egyes szakaszai az ellenséges tüzés tartós tüzelése alatt állanak. Egyik, a fensik szélén Petano közelébe nyomult olasz csapatot ellentámadásunk visszavetette. Az ellenség súlyos veszteséget szenvedett.

Délkeleti hadszíntér:

Az Erina Brdan át előnyomuló osztrák és magyar csapatok az ellenséget Vincánál a Dunába szakadó Bolesicia patakon túl vették vissza.

Az alsó Morava mindkét partján előnyomuló német csapatok harccal elfoglalták Pozsarevácot.

A bolgár első számú hadsereg megkezdte a támadást a szerb keleti határon át és birtokába vette a városok magaslatait Belogradzik és Knjazevac körül.

(M. S. O.) HÖFER, altábornagy, a vezérkari főnök helyettese

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:

Berlin, okt. 15.

Nyugati hadszíntér:

Wermelléstől északkeletre és keletre az angolokat állásainkból ismét kivetítettük. Csak az ugynevezett Tiefgrube nyugati szélén tudták magukat egy kis árokrészben megtartani.

A Champagneban szász csapatok Auber-vitől keletre kitakarították a franciák egy fészket, amely állásukban a nagy támadások óta még tartották magukat, 5 tisztet és 30 főnyi legénységet elfogtak és több géppuskát zsákmányoltak.

Az október 13-ról 14-ikére virradó éjjel a folyamatban levő hadműveletekre nézve katonai szempontból fontos chalomszi és Vityri le francoisi pályaudvarokra egyik léghajónk bombákat dobott.

Keleti hadszíntér:

Hindenburg tábornagy hadcsoportja:

Dünaburgtól délnyugatra és délre az oroszok több ízben megújították támadásukat.

A Dünaburg—nowoalexandrowski műttől délre szokatlanul nagy veszteségük mellett vertük vissza őket.

Weszelowtól északkeletre hasonlóképp összeomlott két támadásuk. A harmadik előretörésük alkalmával az oroszoknak itt sikerült zászlóalj szélességben állásunkba behatolni. Ellentámadásunk folyamatban van.

Léghajónk egyike bőségesen dobott bombákat a minski pályaudvarra, ahol ez

„EMLEKIRAT” a rokkantügy jelesül: a Magyarorsz. Munkások államosítása ügyében
Rokkant- és Nyugdíjgyűjtés-nek
cimű 50 oldal terjedelmű rendkívül érdekes röpirat
A. HORVÁTH ENDRE pt. főtiszt tollából — megjelent,
mely tanulmány intenciója immár országos üggyé vált.
Ára: 30 fill. Vidéki rendeléseknél az összeg előre beküldendő. (Egy példánynál bélyegben.
Kapható: kiadóhivatalunkban, továbbá Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvk., Blum Náthán
Piri Dániel papírkereskedőknél és az összes dohánytözsdeknél.)

időszert nagy számú csapatot raknak vonatra, 5 hatalmas robbanást és egy nagy tűzvészt figyeltünk meg.

Lipót bajor herceg hadcsoportja és Linsingen tábornok hadcsoportja:
Nincs újabb esemény.

Balkáni hadszíntér:

Mackensen tábornagy hadcsoportjánál a hadműveletek tervszerűen folynak.

Belgrádtól és Szemendriától délre hátrább szoritottuk a szerbeket. 430 szerbet elfogtunk, 3 ágyut, ezek közt egy nehezet zsákmányoltunk.

Ma éjjel rohammal elfoglaltuk Pozsarevac déli arcvonalának erődműveit is. Ezzel a megerősített város birtokunkba jutott.

A bolgárok első számú hadserege megkezdte a támadást a szerb keleti határon át és birtokba vette a szorosok magaslatait Bjelogradzik és Knjazevac között.

(M. E. S.) Legfőbb hadvezetőség.

TÖRÖK HIVATALOS JELENTÉS.

A főhadiszállás jelenti:

Konstantinápoly, okt. 13.

Flottánk egy része Szebasztopol partvidéke közelében elsüllyesztette a Kadia és az Ahastrom orosz gőzösöket cukor illetve olajrakományukkal.

Dardanella front:

Anafortánál tűzérsgünk megrongált egy ellenséges repülőgépet, amely Turschumkainél lezuhant s amelyet tűzérsgünk végre is teljesen elpusztított.

Ariburnu szakaszon az ellenséges tűzérsg megszakításokkal erős, de sikertelen tüzelést indított állásaink ellen.

Szedil-Bahrnál tüzelésünkkel menekülésre kényszerítettünk egy ellenséges torpedónaszádot, mely Kerevizdere magasságában állásainkat löni igyekezett.

Egyébként jelentős esemény nem történt.

Szerbiai sikereink.

A hadisajtószállásról jelentik: Magyar zászlóaljak felrobbantottak a Kumodraz hegyen (317 méter) levő ellenséges állásokat. A jobbszárnyat gyors visszavonulásra kényszerítették az Avala hegy felé. A nagyon erős ellenséges állások bevétele az Erino hegyen nehéz tűzérsgünk készítette elő, s a gyalogság fejezte be a munkát. Az ellenség délnyugat felé menekül. Csapatunk üldözik.

Sándor trónörökös Belgrád ostrománál.

Nisi jelentések szerint Belgrád ostromakor a városban tartózkodott Sándor szerb trónörökös is, aki az utolsó autóval menekült el. Menekülése előtt 10 perccel már honvéd csapatok nyomultak be az alsó városba, amelynek utcáin véres harcokat vívtak. Mikor a trónörökös autóján elmenekült, rá is lőttek. Ha csak egy kicsit késlekedik, a magyar csapatok elfogják.

Hirek.

Szomorú szüret.

Rozsdavörösek a szelidhajlású dombok és lankák. Mintha vörösréz üstöket borítottak volna le egymás mellé, úgy gunnyasztanak a szőlőkertes dombok.

Nyirkos, ködös az est. Két tarka ökör lomhán ballagva húzza a megrakott szekeret. Szüretre jönnek. Unják a dolgot. Jobb szeretnének már otthon lenni a meleg istállóban. Nem igen tetszik nekik ez a nyirkos csönd.

Ballagnak egykedvűen, jobbra-balra düllöngve.

A kocsis is olyan fásult lélek, mint az ökrei. Szájából pipa lóg. Szavai szaporátlanok.

Néha valami göröngyön zökkenik egyet a szekér. Ilyenkor az öreg a pipát jobban a fogai közé szoritja. Csak a lányokból ráz ki a zökkenés valami hangot. Több semmi, ballagnak tovább. A lányok szeme föltéved az égre. Mintha tündérek rózsás-kertje lenne az ég. Tele halvány-piros, szelid illatú rózsával. Sok-sok a rózsza. Egész tenger. Köztük a nap csillogó üveg golyó.

A lányok arca olyan, mintha imádkoznának.

Valahonnan fekete, nagyhasú felhők kapaszkodnak fel az égre. Betörnek a rózsák közé és eltapossák őket durván, könyörtelenül. A csillogó üveggolyót is összezúzzák.

Majd hogy sirva nem fakadnak a lányok. Nehéz, mély sóhajtás szakad le a szivükről: Jaj de szép volt!

Az utszélre fordul a tekintetük. Egy-két virág búsong már csak ott a száraz giz-gaz között. A szél Mária cernából telefont bogozott nekik. Azon kérdegetik messze levő testvérkéiket: Hányan vagytok még? Ugye kevesen? Mi is nem sokára meghalunk. Már a nap sem szeret bennünket.

A szél már unja csacska beszédjüket — egész elszontyolodik az ember — és széttépi a telefon-drótokat. Aztán valami pajkos nótát dudolva fogai közt magavigasztalására végig zörög a határon.

A két tarka ökör meg csak ballag; fejüket jobbra-balra lóbálva, mintha azt mondanák: nem jól van így, nem jól van így.

f—s.

Stefánia királyi hercegnő kitüntetése.

A hivatalos lap közli: Ferenc Szalvátor főherceg, mint az osztrák és magyar monarchia Vöröskereszt-Egyesületeinek védőhelyettese, gróf Lónyay Elemérné, Stefánia királyi hercegnőnek a katonai egészségügy körül szerzett különös érdemei elismerésül a Vöröskereszt másodosztályu hadiékítményes díszjelvényét adományozta.

Hubert Szalvátor főherceg kitüntetése.

Bécsből jelentik: Öfelsége Hubert Szalvátor főhercegnek, a 4. számú dragonyos ezred hadnagyának, az ellenséggel szemben tanusított bátor magatartása elismeréseképpen a hadiékítményes harmadosztályu katonai érdemkeresztet adományozta.

Thurn-Taxis herceg belehalt sebeibe.

Nemrégem megemlékeztünk arról, hogy Thurn-Taxis herceg megsebesülve a keleti harctéren orosz fogságba esett. Most a „Morningpost“ szentpétervári tudósítója azt jelenti, hogy Thurn-Taxis herceg egy ottani kórházban sebeibe belehalt. A herceget, aki egy híres lovasezred parancsnoka volt, az orosz Vöröskereszt egy embere szedte fel a harctéren.

Zichy Miklós gróf kitüntetése. Öfelsége Zichy és Vászonykeői Zichy Miklós gróf 11. huszárezredbeli tart. főhadnagynak az ellenséggel szemben vitéz magatartásáért a hadiékítményes katonai érdemkereszt III-ik osztályát adományozta. A komáromszentpéteri családi sirbolt nagy halottjának így adja meg immár másodszer a legfelsőbb elismerést a legfelsőbb hadur.

Személyi hír. Esterházy Miklós herceg, a Vöröskereszt-egyesület főmegbízottja a Magyar Vöröskereszt-egyesület harctéri osztályának megvizsgálása végett az olasz harctérre utazntt.

Kitüntetés. Reischer Frigyes a 38. gyezred zászlósa, az itteni detektívőnök 17 éves fia, ki jelenleg betegen fekszik orosz fogságban, az ellenség előtt tanusított bátor magatartásáért az arany vitézségi érmet — Hollós Rikárd medikus zászlós az ellenség előtt tanusított bátor magatartásáért az első osztályu ezüst vitézségi érmet kapta. — Öfelsége Biringer Árpádnak, az 5. gyalogezred t. zászlósának az ellenség előtt tanusított bátor és kitünő magatartásáért az arany vitézségi érmet adományozta. Ugyanekkor a bajor katonai érdemkeresztet is kapta.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Markoncz Kornélt, a pozsonyi pénzügyigazgatóság számvevőségi osztálya főnökét pénzügyi főtanácsossá nevezte ki. Markoncz főtanácsos évekkkel ezelőtt itt Sopronban is működött.

Gyóni Géza, az Alatyr-ban hadifogságban levő háborus költőt, amint Budapestről írják, egyik közeli ülésen a Petőfi-társaság tagjává fogják kinevezni.

Halálesetek. Özv. Györfvály Mária, Györfvály Ferenc vegyeskereskedő édesanyja e hó 15-én hosszú szenvedés és a haldoklók szentségeinek felvétele után 83 éves korában elhunyt. — Kraszná Henrik dr. bécsi hírneves ügyvéd, aki az itt állomásozó tűzerezrednél teljesített katonai szolgálatot, a soproni csapatkórházban tüdőgyulladásban meghalt.

Sopron város közigazgatási bizottsága csütörtökön délután tartotta meg rendes havi ülését. A polgármester havi jelentésével kapcsolatosan Rosenfeld N. dr. indítványt tett arra nézve, hogy a polgármester a jövő ülésen referáljon azokról az intézkedésekről, amelyeket a közlélemezés biztosítása, a munkás- és fuvarhiány megszüntetése végett tett. Az elnöklő főispán ismertette mindazokat az intézkedéseket amelyeket az alispán a polgármesterrel együtt e téren tett. A kivitelt külön engedélyhez kötik s e tekintetben most folyik a tárgyalás a két kormány között. A munkás és fuvar hiánya a háboruval jár s e bajok megszüntetése lehetetlen.

Lajtaufalu. Mult vasárnap a lajtaufalui magyar asztaltársaság az aradi vértanúk halálának évfordulója alkalmából este 8 órakor emlékünnepelet rendezett. Az ünnepelet a Himnusz eléneklésével kezdődött. Utána Haverland póstamester mondott megnyitó beszédet s méltatta az ünnepelet jelentőségét. Krón Ferenc ev. lelkész tartotta az ünnepi beszédet, melyben kegyelettel emlékezett meg hazánk vértanúiról, kik önfeláldozásukkal, életükkel alapozták meg szabadságunkat s dokumentálták, hogy ezeréves multunk s hazaszeretetünk biztosítéka a jövőben is fennállásunknak. A mély hatást keltett ünnepi beszédet Tibor elemi iskolai igazgató-tanító saját szerzeményű sikerült költeményének fölolvasása követte. Ezsöl-Rátskay Floriánné a töle szokott művészi érzéssel játszotta Hunyady uvertürjét, majd Tibor igazgató, Okurič Károlyné, Ezsöl-Rátskay Floriánné és Tulner Erzsike tanítónők hazafias magyar népdalokat énekeltek Tibor igazgató kíséretével. A szépen sikerült hazafias ünnepelet a „Szózat“ eléneklésével fejeződött be s felemelően hatott a jelen volt nagyszámú vendégekre, kik még sokáig együtt maradtak s fesztelen beszélgetéssel töltötték az estet.

Sopron vármegye alispánjának most kiadott évi jelentéséből ezuttal a következőket közöljük: Megalakult, részben erősödött a Vörös Kereszt Egyesület vármegyebeli 11 fiókegyesülete, melynek 3639 tagja és 41.722 korona 05 f. vagyona van. De sietek megjegyezni, hogy ez adatok hiányosak, mert tömérdek gyűjtés folyt közvetlenül a vidéken is és mennyi adako-

zás, jó és nemes tett történt természetbeli adományokkal, munkába való segítséssel és támogatással. Büszkén elmondhatjuk, hogy korunk nemzedéke méltó a nagy időkre, vármegyénk lakossága méltó a dicső ősökre, a fényes multra. Nem föladata a jelentésnek egyesek működésének, áldozatkészségének méltatása, nem is volna lehetséges felsorolni azt a sok jótettet, melyet e nagy idők váltottak ki társadalmunkból, de azért meg kell hajtanom a vármegye lobogóját hazánk és vármegyénk első főura, Esterházy Miklós herceg előtt, kit oly büszkén és szeretettel valunk örökös főispánunknak, mert ragyogó példakép gyanánt tündöklök valamennyiünk előtt az ő fáradhatatlan, mindig áldozatra kész nemes működése. S míg ő maga egyik vezető tényezője az Országos Vörös Kereszt Egyesületnek, addig minden vármegyében, melyben birtokai vannak és elsősorban a mi szeretett vármegyénkben napról-napra szinte megbecsülhetetlen áldozatokat hoz e nemes, humánus intézmény szolgálatában. Maga tart fenn kórházakat, segíti a hadbavonultak hozzátartozóit, árváit, megkönnyíti adományaival más kórházak ellátását, csendben, föltűnés nélkül oly nemes működést végez, mellyel minden időkre hálára kötelezi e nagy napok annyi megpróbáltatást átszenvedő nemzedéket; még a zsengekorú kis hercegek is résztvesznek a jótékony szolgálatában és ahol csak lehet, megörvendeztetik a sebesült hős hatonákat. Esterházy Miklós herceg nevét tettei minden időkre kiváló nemzetsége legjelesebbjei közé emelik. És hiányos volna e jelentésem, ha külön is a hála és köszönet hangján meg nem emlékeznék dr. Baán Endréné főispánné Ó Méltóságáról és dr. Töpler Kálmánné polgármesterné Ó Nagyságáról, kik a különféle jótékony akciók és gyűjtések szervezésével és özv. dr. Cavallar Vilmosné Ó Nagyságáról, ki a Vöröskereszt-Egyesületünk kórházában a betegápolás szervezése és abban való fáradhatatlan közreműködésével tünt ki mindenek között; és hiányos volna e jelentésem, ha a legmelegebb köszönet és hála hangján meg nem emlékeznék a gyengébb nem azon számos névtelen jeleséről, aki a legszentebb női hivatás, a betegápolás terén buzgólkodik és ezek között különösen az ápoló nővérekről, a sebesült, beteg hősök valóságos őrangyalairól, vármegyénkben főképen a soproni, a legsz. Megváltóról nevezett jeles apácarend kedves nővéreiről; amit ők végeznek annyi szeretet, annyi lemondást, annyi kimondhatatlan türelmet igénylő nehéz, de szép lélekemelő, magasztos, nemes hivatásukban, azt méltóan leírni lehetetlen; nekik jut mindenütt a legnehezebb, legfárasztóbb föladat, ők vállalják mindenütt hősökhöz méltó lelkesedéssel a különféle súlyos fertőző bajokban szenvedők ezerféle veszélyel járó ápolását, ők a csataterék hősei mellett, a betegápolás hősei; és a ki megírja majd e nagy napok történetét, nekik fogja majd szentelni annak egyik legszebb lapját.”

Rendkívüli városi közgyűlés. A városi képviselőtestület szerdán rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen a polgármesternek a középítészeti bizottság ülésén tett előterjesztését tárgyalták a Deák-téren most épülő gépház ügyében. A közgyűlési határozat olyformán szól, hogy a gépház nem a Deák-téren létesítik, ahol annak építését már megkezdték, hanem amint azt a pénzügyi bizottság ülésén tervezték, a Képezde (VIII. Frigyes dán király) utcai Ritter, illetve Závár-féle telken, ahol kevésbé diszes épületet is emelhetnek mint a Deák-téren. A szükséges telket, mely 90 négyszög ölet tesz ki, 30 K négyszögölnyi árban veszik meg e célra a Ritter örökösöktől, az azon való építményért való kártérítés fejében 700 K-t kellene fizetni.

A tanonciskolába járók templomlátogatása ügyében Harkányi kereskedelemügyi miniszter rendeletet adott ki, amelyben fölhívja a rendőrkapitányságokat, hogy intézkedjenek aziránt, hogy a mester-

emberek tanoncaikat vásár- és ünnepnapokon a templomba küldjék. A miniszter a tanoncok vallásos irányu nevelését kívánja és elvárja, hogy a mesterek e tekintetben megteszik kötelességüket, a rendőrkapitányságoktól pedig azt, hogy a mesterek ezirányu eljárását kellően ellenőrizzék.

Elfogyott a városi zsir, de a város vezetősége lépéseket fog tenni legközelebb abban az irányban, hogy a lakosságnak olcsóbb áron szerezzen be zsirt.

Öngyilkossági kísérlet. Sch. J. soproni cipész betegsége folytán meg akart válni életétől, de környezete észrevette bűnös szándékát s megakadályozta tette kivételében. — A másik eset egy horpácsi leánynal történt, akinek jegyese hadba vonult s ezért mérget vett be. Beszállították a kórházba, ahol az ellenmérég hatásától csakhamar magához tért s egészségesen hagyta el azt.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dus és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Üllői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

„Egyházi Közlöny” — a magy. kath. papság kitünően szerkesztett hetilapja — most jelent meg igen gazdag tartalommal. A kath. világi közönség legnagyobb érdeklődésére is igényt tarthat mindig érdekes és élénk — az egész egyetemes egyházat illető — hireivel, valamint szakközleményeivel. Szerkeszti: Gerey József. Megrendelhető Budapest, VIII. ker., Eszterhazy-utca 19. Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Könyvkötések

a leszebb és legtartósabb kivitelben, gyorsan eszközöltetnek. — Ugyszintén

mindenféle nyomtatványok

ügymint névjegyek, gyászjelentések, köszönökártyák, eljegyzési és esketési értesítők, hivatalos és kereskedelmi nyomtatványok, művek és folyóiratok a legizlesebb kivitelben, jutányos áron.

Üzleti könyvek, vonalzasok

bármily megadott minta szerint készíttetnek. Költésgvetéssel szívesen szolgál:

Piri és Székely

könyvnyomdája, könyvkötészete és vonalzó-intézete
Sopron, Ferenc József-tér 5. sz.

Telefon 394. A városház mellett. Telefon 394.

FLEISCHMANN LIPÓT

művirágkészítő • Sopron, Színház-utca 11. szám

Mindenszentek napjára és egyéb alkalmakra nagy választék az állandóan raktáron levő legszebb kivitelű

sirkoszoruk- és csokrokban

1 K 30 f.-től felfelé.

Vidéki rendelések a leggyorsabban elintéztetnek.

Köszönetnyilvánítás.

Az irántunk tanusított mély részvétért, amely felejthetetlen, jó anyánk, anyósunk és nagyanyánk

özv. Voith Karolin sz. Keresztessy

úrnő

elhunyta alkalmából minden irányból megnyilvánult, valamint a temetésen való számos megjelenés és a szép koszorúkért ezuton fejezzük ki legmelegebb köszönetünket.

Sopron, 1915. évi október 14-én.

A gyászoló család.

TÖPFL ANTAL

díszletfestő és mázoló

Szémalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészies kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Nyomatott Piri és Székely könyvnyomdájában Sopron, Ferenc József-tér 5. (Ezelőtt Háromház-tér).